

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

İZZET EHLİ OLMAK İÇİN

Abdullâh Saîd el-Müderriş

İZZET EHLİ OLMAK İÇİN

Üzerimize vâcib olanın zikrinden sonra...

İzzet, üstünlük ve gâlibiyettir. Şüphesiz ki üstün olan ve her şeye gâlib gelen Allâh Subhânehu ve Teâlâ'dır. Çünkü “el-Azîz” olan odur. Bu gerçek, hüküm kaynağımız Kur’ân-ı Kerîm’de şöyle ifâde olunur:

﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (سورة إبراهيم: ٤/١٤)

“Allâh, el-Azîz (üstün ve gâlib) ve el-Hakîm (hüküm ve hikmet sâhibi)’dir.” (İbrâhîm: 14/4)

İbrâhîm aleyhisselâm da Rabbimize dua ederken şöyle diyordu:

﴿إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (سورة البقرة: ١٢٩/٢)

“Şüphesiz ki Sen, Azîz’sin (üstün ve gâlibsın), Hakîm’sin (hüküm ve hikmet sâhibisin).” (Bakara: 2/129)

Mülkü ve gâlibiyeti elinde bulunduran Allâh Subhânehu ve Teâlâ başka bir âyetinde şöyle buyurmuştur:

﴿وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾

﴿سورة المنافقون: ٨/٦٣﴾

“İzzet, Allâh’ın, Rasûlü’nün ve mü’minlerindir. Ancak münâfıklar (bunu) bilmiyorlar.” (Munafikun: 63/8)

Allâh’u Teâlâ bu âyet-i kerîmesinde izzetin kendisine ait olduğunu, tevhîdin en büyük davetçisi olan Muhammed aleyhisselâm’a ve bu davete icâbet eden mü’minlere âit olduğunu bildiriyor. Âyetin haberi, dünyâ ve ahiret hayatının tamamı için geçerli olup, dünyâ ve ahiret izzet, **“Allâh’ın, Rasûlü’nün ve mü’minlerindir.”**

Ancak Rabbimiz Allâh Azze ve Celle, izzeti sadece Müslümanlık söyleminde olanlara değil, tevhîdi yaşayıp, yaşanması uğrunda mücâdele edenlere vermektedir. Âyetteki **“rasûl”** kelimesiyle kastedilen kuşkusuz Muhammed aleyhisselâm’dır. O ki, tevhîdi yaşamış ve yaşanması uğrunda mücadelesini ortaya koymuştur. Âyetteki **“mü’min”** kavramından kasıt ise İslâm’ı yaşamak ve Rasûl’ün takipçisi olarak yaşanması uğrunda tebliğ vazifesini üstlenmektir. Bu da açık olarak göstermektedir ki, izzet; ancak î mân, sâlih amel ve dâvet ile mümkündür. Allâh Subhânehu ve Teâlâ, izzet ehli olacaklarını bildirdiği mü’minlerin vasıflarından bahsederken şöyle buyurmaktadır:

﴿إِٰمَنَ الرَّسُوْلُ بِمَا اُنْزِلَ اِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُوْنَ﴾ (سورة البقرة: ٢)

(٢٨٥/)

“Rasûl kendisine Rabbinden indirilene î mân etti mü’minler de î mân ettiler.” (Bakara: 2/285)

﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ (سورة النور: ٢٤/٦٢)

“Mü'minler, ancak Allâh'a ve Râsûlüne inanmış kimselerdir.” (Nur:

24/62)

﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ

ءَايَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ (سورة الأنفال: ٢/٨)

“Mü'minler ancak o kimselerdir ki Allâh anıldığı zaman yürekleri ürperir. O'nun âyetleri okunduğunda îmânlarını arttırır ve yalnızca Rablerine tevekkül ederler.” (Enfal: 8/2)

﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ

وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ

وَرَسُولَهُ ۚ أُولَٰئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ (سورة التوبة: ١٢/٩)

“Mü'min erkekler ve mü'min kadınlar birbirlerinin velîleridir. Marufu (iyiliği) emreder, münkeri ise (kötülüğü) nehyederler. Namazı dosdoğru kılar, zekâtı verirler. Allâh'a ve Rasûlüne itaat ederler. İşte bunlara Allâh merhamet edecektir. Şüphesiz Allâh azizdir hakîmdir (mutlak güç sâhibidir, hüküm ve hikmet sâhibidir).” (Tevbe: 9/71)

﴿الَّذِينَ يُؤْتُونَ عَمَلِهِمْ جُزَاءً وَسِعًا﴾ (سورة النور: ٢٤/٦٢)

الَّسَّاجِدُونَ لِلَّهِ الْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ
لِحُدُودِ اللَّهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢/٩﴾ (سورة التوبة: ١٢/٩)

“Tevbe edenler, ibâdet edenler, hamd edenler, (İslâm uğrunda) seyahat edenler, rükû edenler, secde edenler, marufu (iyiliği) emredenler, münkeri (kötülüğü) nehyedenler ve Allâh'ın sınırlarını koruyanlar; sen (bütün) mü'minleri müjdele.” (Tevbe: 9/12)

﴿الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ﴾ ﴿١﴾ أُولَٰئِكَ هُمُ
الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا هُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٢﴾﴾ (سورة الأنفال
: ٤٣-٨)

“Onlar, namazı dosdoğru kılarlar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak ederler. İşte bunlar gerçek mü'minlerdir. Rabpleri katında onlar için dereceler bağışlanma ve üstün bir rızık vardır.” (Enfal: 8/3-4)

﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ﴾ ﴿١﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ﴿٢﴾ وَالَّذِينَ
هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ﴿٣﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ ﴿٤﴾ وَالَّذِينَ هُمْ
لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٥﴾ إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ
مَلُومِينَ ﴿٦﴾ فَمَنْ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿٧﴾ وَالَّذِينَ هُمْ
لَأَمْنَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ سُحَّافُونَ ﴿٩﴾

أُولَئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

(سورة المؤمنون: ١١-٢٣)

“Mü'minler gerçekten kurtuluşa ermişlerdir. Onlar ki, namazlarında huşû içindedirler. Onlar ki, boş ve yararsız şeylerden yüz çevirirler. Onlar ki, zekâtı verirler. Onlar ki, iffetlerini korurlar. Ancak eşleri ve ellerinin sâhib olduğu (câriyeleri) hariç; (Bunlarla ilişkilerden dolayı) kınanmış değildirler. Şu halde, kim bunun ötesine gitmek isterse, işte bunlar, haddi aşan kimselerdir. Yine onlar (o mü'minler) ki, emânetlerine ve ahidlerine (verdikleri sözlere) riayet ederler. Ve onlar ki, namazlarına devam ederler. İşte, asıl bunlar vâris olacaklardır. Firdevs'e vâris olan bu kimseler (mü'minler), orada ebedî kalıcıdırlar.” (Mü'minun: 23/1-11)

Evet, yukarıdaki âyetlerde dünyâ ve ahiret izzetli olacakları bildirilen mü'min kimselerin vasıfları beyân edilmektedir. İzzet isteyen, hakîki bir mü'min olmalıdır. Bu da tevhîdi kabul ederek İslâm'ı edeblerine varıncaya kadar yaşamakla ve yaşanması uğrunda mücadele etmekle mümkündür. Bu nokta da her bir mükellefin kendisini eleştirmesi ve nefsinin hesâba çekmesi gerekir. Her Müslüman şahıs, islâha önce nefsinden başlamalı sonra ailesinin ve İslâm toplumunun izzete layık kişiler olmaları uğrunda el ile dil ile mal ve gerektiğinde can ile mücâdele etmelidir.

﴿قُلِ اَللّٰهُمَّ مَلِكِ الْمَلِكِ تُؤْتِي الْمَلِكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمَلِكَ مِمَّنْ
تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ ۚ بِيَدِكَ الْخَيْرُ ۚ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ

(سورة آل عمران: ٢٦/٣)

“De ki: ‘Ey mülkün sâhibi olan Allâh’ım! Sen mülkü dilediğine verirsin. Dilediğinden de mülkü çeker alırsın. Dilediğini azîz edersin, dilediğini zelîl edersin. Hayr senin elindedir. Şüphesiz sen her şeye hakkıyla gücü yetensin.” (Ali İmrân: 3/26)

Yardım ve başarı, izzet ve şeref Allâh’tandır.

